

Пам'ять і вдячність

У день вшанування православною церквою Святих благовірних князів-мучеників Бориса і Гліба, рівняни увічнили пам'ятною меморіальною дошкою одного зі світил медицини нашого краю – Бориса Костянтиновича Квашенка. У цей день, 6 серпня, першому доктору медичних наук Рівненщини, високопрофесійному лікарю-акушеру і корінному рівнянину – Борису Квашенку – виповнилося 6 100 років. Меморіальна дошка установлена і урочисто відкрита на стіні пологового будинку № 2 на вул. Медична, 7.

Його називали «Лікарем від Бога». Борис Квашенко народився 6 серпня 1913 р. у Рівному, а помер на Паску у 2008 р. Народився в той день, коли в хату влетіла блискавка – це було досить символічно, адже Лікар прожив 95 років! А помер у такий день, що мало кому випадає. У Рівному Борис Костянтинович жив на вулиці Пушкіна в будинку, побудованому його дідом ще у 1898 році. Закінчивши у 1937 році медичний інститут у Познані, колишній рівненський гімназист із родини місцевих інтелігентів Подобедів-Квашенків повернувся до Рівного і все своє життя, до 90-річного віку самовіддано працював практикуючим лікарем, мудрим керівником і наставником молодих лікарів-гінекологів. Тисячі жінок, дякуючи йому, почули найдорожче слово «мама», тисячі дітей без його професійного втручання просто не прийшли б у цей світ. Без хімічних препаратів і електронного облянання, якими оснащена сучасна медицина, він

Колишній начмед пологового будинку №1 Тамара Григорівна Боришкевич

Доньки Бориса Квашенка – Єлизавета Борисівна та Ірина Борисівна

Лариса Петрівна Данильчук, врятована Квашенком у 1964 році.

творив такі дива, наче його розум і руки направляв сам Бог. Борис Костянтинович був талановитим і високопрофесійним лікарем, а головне – чуйним до людського болю, безкорисливим і самовідданим. Коли приступав до тяжкої операції, завжди казав хворій: «Будемо вірити, що Бог нам допоможе».

Скільки теплих слів було сказано про Лікаря в цей день! А поруч стояли десятки молодих лікарів і медичних працівників, до яких линули ці слова як заклик: бути такими ж як він.

Ініціатором встановлення пам'ятної дошки стала колишня пацієнтка Бориса Квашенка – Станіслава Хандоженко, для якої день 28 лютого 1971 року став днем спасіння і другого народження завдяки його талановитим діям.

Зі щирими словами виступили заступник начальника управління охорони здоров'я по материнству і дитинству М.В.Думановська; ветеран охорони здоров'я, колишня завідувача гінекологічним відділенням обласної лікарні Н.А.Петрова; ветеран охорони здоров'я, колишня акушерка післяродового відділення пологового будинку № 1 Т.А. Джансиз; районний акушер-гінеколог міста Здолбунів Є.Ф.Дробот; ветеран охорони здоров'я, колишній начмед пологового будинку № 1 Т.Г. Боришкевич.

Спогадами про найдорожчу людину поділилися донь-

ки Бориса Костянтиновича – Єлизавета Борисівна та Ірина Борисівна, які продовжують батькову лікарську справу.

Усіх присутніх особливо розчулив виступ рівнянки Лариси Данильчук, яка прийшла у цей світ у 1964 році, дякуючи професіоналізму і мужності лікаря Квашенка. Тоді їхня сім'я мешкала в селі Друхів Березнівського району. Мама народжувала дев'яту дитину. Пологи були тяжкими, і стало питання про спасіння породіллі, про дитину вже мова не йшла – плід перестав дихати. На щастя, саме тоді в селище Соснове на виклик прибув санітарною авіацією обласний гінеколог Борис Квашенко, і його терміново привезли в село. Борис Костянтинович врятував жінку і дитину, а потім три дні не відходив від них, поки не переконався, що вони житимуть. Все своє довге життя жінка жила з вдячністю про того «рівненського врача», який врятував її та її донечку. Мати просила доньку знайти його й подякувати. Через багато років, працюючи на Рівненському поштамті, Ларисі Петрівні до рук потрапив конверт з іменем лікаря Квашенка, який подавала жінка. Це була донька лікаря – Єлизавета Борисівна. Бог послав їм цю зустріч, бо добро має свою ціну – довгу і світлу пам'ять.

Галина ДАНИЛЬЧУК